

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
"DA CAMERA"

Dimecres, 14 novembre 1934

GRAN FESTIVAL
RICHARD STRAUSS

en ocasió del 70 aniversari de la seva naixença

ORQUESTRA PAU CASALS

considerablement augmentada
sota la direcció del famós mestre

EUGEN PAPST, d'Hamburg

designat expressament pel propi Richard Strauss
per a la direcció d'aquest concert

Amb la cooperació de l'eminent sopran alemanya

CARLOTA DAHMEN

PROGRAMA

ARABELLA, interludi (1.ª audició) orquestra

TRES CANÇONS amb orquestra
Morgen Wiegenlied Cecilia

SIMFONIA DELS ALPS

1. Nit.	10. Per la congesta.
2. Sortida del sol.	11. Moments de perill.
3. La pujada. Una cacera al lluny.	12. En el cim. Visió.
4. Entrada al bosc.	13. S'aixeca la boira. El sol es va tapant.
5. Vora el rierol.	14. Elegia.
6. A la cascada. Visió.	15. Calma abans la tempesta.
7. Pels prats florits.	16. Tempesta, baixant del cim.
8. En els alts pasturatges	17. Posta de sol.
9. A través del bruguerar, perdut el camí.	18. Crepuscle.
	19. Nit.

TRES CANÇONS amb orquestra
Freundliche Vision Heimliche Aufforderung Ständchen
DON JOAN, poema simfònic

Divendres, 23 novembre 1934

Presentació de la famosa sopran russa

MARIA KURENKO

amb la cooperació de

RICARD VIVES, piano

Mes de desembre

L'eminent pianista belga

ARTHUR DE GREEF

ORQUESTRA CLASSICA DE BARCELONA
sota la direcció del mestre

JOSEP SABATER

Mes de gener

GRAN FESTIVAL RAVEL

sota la direcció del propi mestre

MAURICE RAVEL

Inscripcions i detalls: Via Laietana, 46, 5.e, 3.ª - Telèfon 17798
Durant el concert d'avui, a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

AUDICIONS ÍNTIMES
CASAL DEL METGE

Dimecres, 21 novembre

Presentació a Barcelona de l'eminent cantatriu russa

MARIA KURENKO

RICARD VIVES, piano

Aries de MOZART, ROSSINI i STRAWINSKY
Obres de PERGOLESE, DEBUSSY, BEETHOVEN,
SCHUBERT, GLINKA, MEDTNER, etc.

Dissabte, 1 desembre

Dilluns, 3 desembre

Dos únics concerts a Barcelona del famós

GALIMIR QUARTET

DE VIENA

considerat un dels més admirables quartets joves actuals. continuador de la gran tradició dels quartets de corda vienesos. Els seus programes estaran compostats per les obres següents:

HAYDN, op. 64, núm. 5
BEETHOVEN, op. 18, núm. 3
SCHUMANN, op. 41, núm. 3
DEBUSSY, op. 10

Dues primeres audicions interessantíssimes:

ALBAN BERG, Suite lírica
FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis

Desembre

EVOLUCIÓ DE LA SONATA

pel gran pianista belga

ARTHUR DE GREEF

Unic recital a Barcelona d'aquest eminent artista

EN PREPARACIÓ

Estrena, en sessió complementària de la versió de concert de l'òpera

DAFNIS I CLOË

del mestre Antoni Marquès, amb solistes vocals i petit conjunt instrumental.

Dibuix inèdit de
Domingo

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CURS 1934-35

CONCERT SEGON

ELS CANTORS ANGELOSOS THE NEW ENGLISH SINGERS

Fa uns catorze anys que l'eminent musicòleg i artista del cant, Sir Cuthbert Kelly, fervorós del tresor musical que representa la producció anglesa, especialment dels segles XVI i XVII, fundà el conjunt «The English Singers» amb l'objecte d'estudiar atentament aquestes formes musicals, les quals, dintre d'una gran simplicitat, assoleixen moltes vegades perfeccions i delicadeses d'una bellesa extraordinària.

Calgué una llarga preparació, tant per a depurar l'estil com per a la formació d'un repertori de gran varietat, que pogués interessar a tota mena de públics.

Les primeres actuacions a Londres i altres ciutats angleses confirmaren l'èxit de la iniciativa de Sir Kelly. L'èxit més complet coronà la llarga època de treballs preliminars. Es prodigaren de seguida les audicions, vingueren sol·licituts de tota Europa, i aviat la fama d'aquests cantaires i l'interès del seu repertori, tan poc conegut, féu que els cantors anglesos haguessin d'empendre extenses tournées.

A Txecoslovàquia, Alemanya, França, i Suïssa són ben coneguts, i pot dir-se que gaudeixen d'una veritable popularitat als Estats Units, on porten realitzades onze tournées importantíssimes. En el curs present tenen també preparat un gran nombre de concerts per aquell país, vers el qual marxaran dintre d'una quinzena de dies. Han visitat també la Xina, Honolulu, Java, les Índies, etcètera.

Fa uns cinc anys que calgué refer aquest conjunt, per a substituir algun dels seus components i des d'aleshores prengué el títol actual de «The New English Singers», sempre sota la direcció de Sir Cuthbert Kelly.

ELS madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes durant els darrers anys de la Reina Isabel.

Als castells feudals, amb nombrosos estols d'homes d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escribien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaven en incloure la música en el confortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales on es rendia culte fervorós a la Música, en el segle XVI.

A les cases dels Tudor i dels Stuard, la part noble de l'edifici era el great hall, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de que els senyors de la casa seien en cadires (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra isabelina) i el reste de la família i convidats, en tabolets i bancs.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa — segons compta el compositor Tomàs Morley — acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742 existeix a Londres una Madrigal Society els membres i invitats de la qual sopen junts, i després canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així semblantment s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVIII ha vingut essent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquest gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellows, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals, i ha aportat als «New English Singers» la més entusiasta cooperació i els seus profunds coneixements en matèria d'interpretació.

L'ambient domèstic en el qual eren interpretats els madrigals anglesos i la intimitat de la llar, han exercit una notable influència en el seu estil, totalment distint — tant en esperit com en execució — del de la música religiosa que interpretaven els chors vaticans, puix que així com els primers susciten un goig intel·lectual, els darrers s'adrecen a l'emoció religiosa d'una congregació de fidels. Els madrigals anglesos eren escrits principalment per al goig dels propis cantaires, i, en general, d'homes i dones intel·ligents aplegats a l'entorn d'una taula, en festes familiars, com hom pot veure en l'obra de Brueghel «La Oida» (Museu del Prado), o en la coberta d'una edició alemanya del segle XVI de les obres de Victòria.

J. B. TREND

(de la revista «Residència»)

Wife And wives have many fair words
[and looks,
And draw silly men on folly's hooks,
John, come kiss me now.
Husband Now, of my song I'll make an end.
Lo, here, I quit thee now,
All evil wives to the devil I send,
Among them my wife too.

SUMER IS ICUMEN IN (Rota - Segle XIII) - JOHN OF FURNSETTE (c. 1240)

Sumer is icumen in,
Lhude sing cuccu!
Groweth sed, and bloweth med,
And springth the wude nu—
Sing cuccu!
Awe bleteth after lomb,
Lhouth after calve cu;
Bulluc sterteth, bucke verteth,
Murie sinc cuccu!
Cuccu, cuccu, well singes thu, cuccu;
Ne swike thu naver nu;
Sing cuccu, nu, sing cuccu,
Sing cuccu, sing cuccu, nu!

i mirades boniques, i enganxen els homes beneïts amb els ganxos de follia. Joan, vina a besar-me.
Marit Ara acabaré la meva cançó. Mira, ara jo et deixo. Totes les dones envió al diable, i entre elles la meva dona.

JA ÉS VINGUT L'ESTIU. Canta fort, cucut!
Creix la llavor, i floreix la prada, i el bosc és tot verd. Canta, cucut!
L'ovella bela i crida a l'anyell; la vedella braola cridant la vaca; salta el vedell; el cabrit fa cabrioles. Canta, alegre cucut!
Cucut, cucut, bé cantes, cucut; no acabis ja ara de cantar; canta, cucut, ara, canta, cucut.

TERCERA PART

MADRIGALS I BALLET

DRAW ON, SWEET NIGHT - JOHN WILBYE (1574)

Draw on, sweet night; best friend unto those cares
That do arise from painful melancholy.
My life so ill through want of comfort fares
That unto thee I consecrate it wholly.
Sweet night, draw on; my griefs when they be told
To shades and darkness, find some ease from pain—
And while thou all in silence dost enfold [ning,
I then shall have best time for my complaining.

VINA, NIT DOLÇA, amiga de les penes que neixen de la trista melangia. Ma vida en pena, mancada d'alegries, fa que a tu tota ella la dediqui. Vina, nit dolça; quan reconto a les ombres i a la foscor les meves penes, trobo que s'allegeren. I quan tu tot ho cobreixis de silenci, tindrè més temps per lamentar-me.

LURE, FALCONERS, LURE! - JOHN BENNET (1614)

Lure! falconers, lure! give warning to the field.
Let fly! let fly! make mounting hearnes to yield.
Die, fearful ducks, and climb no more so high.
The nyas-hawk will kiss the azure sky,
But when our soar-hawks fly and stiff winds blow,
Then long too late we falconers cry, "Hey lo!"

ALA, FALCONERS, ALA! aviseu el camp. Que volin! que volin! que pugin lluny. Moriu, ànecs porucs i no voleu ja més. El falcó besarà el blau del cel; però quan els nostres falcons d'alta volada volen i bufen vents forts, massa tard, nosaltres falconers cridem. "Hey lo!"

MY BONNY LASS (Ballet) - THOMAS MORLEY (1595)

My bonny lass she smileth
When she my heart beguileth.
Fa la la!
Smile less, dear love, therefore,
And you shall love me more.
Fa la la!
When she her sweet eye turneth,
O how my heart it burneth!
Fa la la!
Dear love, call in their light
Or else you'll burn me quite,
Fa la la!

LA MEVA NOIA BONICA SOMRIU quan vol enganyar el meu cor. Fa, la, la!
Somriu menys, ma estimada, i així tal vegada m'estimaràs més. Fa, la, la!
Quan sos dolços ulls ella gira, o com s'inflama el meu cor! Fa, la, la!
Amor meva, apaga llur claror o llur foc m'abrusarà tot. Fa, la, la!

Trad. J. MASCARÓ

"For your sweet sake alone,
I wandered from my home;
My friends are dead and gone;
I am left alone."
His flock he laid aside:
Made her his gentle bride.
In wed-lock she was tied
To the farmer's son.

DUETS I ROTA

ELEGY UPON THE DEATH OF QUEEN MARY - HENRY PURCELL (1658)

O dive Custos Auriacæ domus,
Et spes labantis certior imperi,
O rebus adversis vocande,
O superum decus in secundis;
Seu te fluentem pronus ad Isida
In vota fervens Oxonidum chorus,
Seu te precantur, quos remoti
Unda lavat properata Cami.
Descende cælo non ita creditas
Visurus ædes praesidiis tuis,
Descende visurus Penates
Cæsaris et penetræ sacrum.
Maria Musis flebilis occidit
Maria gentis deliciæ breves,
O flete Mariam Camenae,
Divae flete dea moriente.

THE ANGLER'S SONG - HENRY LAWES (1595)

Man's life is but vain,
For 'tis subject to pain
And sorrow, and short as a bubble;
'Tis a Hodg Podg of businesse,
And money and care,
And care and money and trouble!
But we'll take no care
When the weather proves fair,
Nor will we vex now though it rain,
We'll banish all sorrow
And sing till to-morrow,
And angle and angle again.

JOHN, COME KISS ME NOW (Segle XVI) - Harm. per E. W. NAYLOR

Wife John, come kiss me now,
John, come kiss me by and by,
And make no more ado.
Husband Peace, I'm angry now,
Peace, I'm angry at the heart
And know not what to do.
Wives can faine and wives can flatter,
Have I not hit them now,
When once they begin they still do
And so does my wife too. [chatter.

Ell va deixar el seu ramat, la va prendre
per gentil promesa, i amb el llaç de matri-
moni es va unir ella al jove camperol.

ELEGIA A LA MORT DE LA REINA MARIA

O tu, que guardes la casa d'Orange, espe-
rança d'un imperi en perill; tu que escoltes
les nostres pregàries en els temps contraris;
tu que corones de glòria les hores millors;
Escolta les pregàries del cor de cantors
que agenollats a les riberes del riu Isis, que
passa vora Oxford, et supliquen; o aquelles
que s'uneixen a la veu més llunyana del
Camus, que passa per Cambridge.

Baixa del cel a contemplar altra vegada
aquests reialmes que ara en tu confien, vina
a la llar sagrada d'Anglaterra a contemplar
el teu servidor.

La reina Maria és morta, les muses plo-
raran per ella, Maria, massa poc temps esti-
mada dels homes. Que la plorin les filles
de la poesia. Deesses, ploreu la mort d'una
Deessa.

CANÇÓ DEL PESCADOR DE CANYA

Vana és la vida humana; està subjecta a
penes i dolors i és breu com una bombolla
d'escuma. Es un mal afer; diners i quefers;
i quefers i diners, i preocupacions.

Però nosaltres no ens cuidarem de si fa
bon temps, o de si com ara plou; desterra-
rem tota pena i cantarem fins demà i esta-
rem pescant i pescant.

Muller JOAN VINA A BESAR-ME, Joan vina a
besar-me, i no t'encoleris més.
Marit Calla, que estic de mal humor; calla
que estic de molt mal humor, i no
sé el que he de fer. Les dones po-
den fingir i les dones poden adu-
lar; ara he dit la veritat. Quan elles
comencen, no acaben de xerrar, i
això fa la meva dona.
Muller I les dones tenen moltes paraules

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

CURS XXII : 1934-35 : CONCERT SEGON

Dilluns, 5 de novembre 1934, a les deu del vespre

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK
NELLIE CARSON

MARY MORRIS
DAVID BRYNLEY

NORMAN NOTLEY
CUTHBERT KELLY

L'Associació de Música "da Camera", en confiar el concert d'avui als famosos Cantors anglesos, ha seguit la norma de donar a les seves audicions tota la varietat possible, per tal de que cap aspecte de la música no deixi de tenir la seva representació en els nostres programes. La música per a quatre, cinc i sis veus, que culmina en la forma graciosa dels Madrigals, té poca ocasió d'ésser oïda, per l'escassetat d'institucions dedicades a aprofundir i perfeccionar aquest repertori, del qual tenim ací els més bells antecedents en les inoblidables creacions de l'Orfeo Català.

Per això feia temps que gestionàvem la vinguda dels esmentats Cantors Anglesos, que constitueixen una de les institucions capdals d'aquesta especialitat. Per fi, hem pogut veure'ns honorats amb la seva visita, i avui l'auditori de la nostra "Associació" podrà gaudir d'una selecció d'aquestes obres, escrites tres o quatre-cents anys enrera, per a ésser excutades, no davant de grans públics, sinó en la intimitat.

Però, poden ésser assaborides aquestes obres en una gran sala, com la del Palau de la Música Catalana? Els Cantaires anglesos les han excutades sovint davant de públics nombrosíssims, de naturalesa molt distinta, i sempre la llur gràcia i exquisitat i la perfecta versió que en donen aquests artistes, han triomfat plenament.

Cal, és clar, compensar les dificultats que sens dubte representa una gran sala i un públic molt nombrós, procurant per part d'aquest, més que mai, evitar tot motiu de distracció i escoltant atentament les a vegades tènues sonoritats d'aquestes obres, molt més quan els "New English Singers" les canten amb la delicadesa i suavitat que per a la llur més estricta propietat requereixen. No necessita certament el nostre auditori requeriment de cap mena en aquest sentit, i per això la Junta Directiva i la Direcció Artística no han vacil·lat en oferir la sessió d'art pur i exquisit que representa el present programa.

PROGRAMA

PRIMERA PART

MOTETS

HODIE CHRISTUS NATUS EST - J. P. SWEELINCK (1619)

Hodie Christus natus est.
Noe, Noe!
Hodie, Salvator apparuit,
Alleluia, Alleluia!
Hodie in terra canunt angeli.
Lætantur archangeli.

Noe, Noe.
Hodie exultant justi dicentes:
Gloria in excelsis Deo,
Alleluia, Noe.

AVUI HA NASCUT EL SENYOR. Noè, Noè. Avui
ha aparegut el Salvador. Al·leluia, al·leluia.
Avui en la terra canten els àngels, senten
alegria els arcàngels. Avui els justos s'ale-
gren, dient: Glòria al Senyor de les altures.
Al·leluia, Noè!

O VOS OMNES - T. L. DE VICTORIA (1572)

O vos omnes qui transitis per viam
Attendite et videte si est dolor
similis sicut dolor meus.
Attendite, universi populi, et
videte dolorem meum.

O VOSALTRES TOTS, els que passeu pel camí,
veieu i mediteu si hi ha dolor semblant al
meu dolor. O pobles, contempleu el meu
dolor.

JESU, DULCIS MEMORIA - T. L. DE VICTORIA (1572)

Jesu dulcis memoria
Deus vera cordis gaudia,
sed super mel et omnia,
ejus dulcis, præsentia.

LA DOLÇA MEMÒRIA DE JESÚS és la vertadera
alegria del cor; però la seva dolça presèn-
cia està per damunt de la mel i de totes
les coses.

GAUDETE OMNES - J. P. SWEELINCK (1619)

Gaudete omnes et lætamini, quia ecce desi-
deratus advenit. Introite in conspectu eius in
exultatione, scitote quoniam ipse est expectatio
nostra. Alleluia!

ALEGREU-VOS TOTS i que s'omplin els cors
d'alegria perquè, mireu, Aquell que esperà-
vem ha vingut. Aneu a la seva presència
amb exaltació; sapiguen que Ell és la nos-
tra esperança. Al·leluia!

MADRIGALS, CANÇÓ I BALLET

ABOUT THE MAYPOLE - THOMAS MORELY (1595)

About the Maypole new with glee and merriment,
While as the bagpipe tooted it,
Thyrsis and Cloris,
Fine together footed it,
Fa la la
And to the wanton instrument,
Still they went to and fro, both,
And finely flaunted it.
And then both met again,
And thus they chanted it,
Fa la la

VOLTANT L'ARBRE DE MAIG amb joia i ale-
gria, mentre les xeremies sonaven, Tirsis i
Cloris dansaven bellament. Fa, la, la.
Al sò de l'alegre instrument, ambdues
anaven i venien, i amb gràcia es movien.
Llavors es reunien, i així elles cantaven:
Fa, la, la.

DAINTY FINE BIRD - ORLANDO GIBBONS (1612)

Dainty fine bird that art encaged there
Alas, how like thine and my fortunes are,
Both prisoners be, and both singing thus
Strive to please her that hath imprisoned us;
Only thus we differ, thou and I,
Thou liv'st singing, but I sing and die.

GRACIOS OCELLET que ets dins de la gàbia;
ai! com és semblant la teva sort a la meva.
Ambdós som presoners i ambdós així can-
tant volem donar plaer a la que ens ha
empresonat. Sols una és la diferència entre
tu i jo: que tu cantes i vius i jo canto
i moro.

I GO BEFORE, MY DARLING (Cançó) - THOMAS MORLEY (1595)

I go before, my darling,
Follow thou to the bower in the close alley:
There we will together
Sweetly kiss each other,
And like two wantons dally.

JO VAIG DAVANT, AMOR MEVA. Segueix l'en-
ramada del caminal ombrivol. Allí estarem
junts i ens besarem dolçament.

NOW IS THE MONTH OF MAYING - THOMAS MORLEY (1595)

Now is the month of maying,
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
A dancing on the grass.
Fa, la, la.
The spring clad all in gladness,
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes' sound,
The nymphs tread out their round,
Fa, la, la.

JA SOM EL MES DE MAIG, quan els alegres
fadrins es diverteixen en els prats d'herba
fresca, cadascú amb la seva noia bonica.
Fa, la, la.
La primavera, vestida d'alegria, es riu de
la tristesa de l'hivern, i les nimfes seguei-
xen els passos de la dansa al sò de les
xeremies. Fa, la, la.
Ala, doncs! Per què estem sentats i pen-
satius, refusant la dolça alegria de la jove-

Fie, then, why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?
Fa, la, la.

nesa? Gracioses nimfes, anem a jugar els
jocs de primavera? Fa, la, la.

SEGONA PART

CANÇONS POPULARS

AN ACRE OF LAND - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

My father left me an acre of land
Ivy sing ivery
My father left me an acre of land
And a hunch of green holly and ivery.
I ploughed it with a ram's horn,
I sowed it with a thimble,
I harrowed it with a bramble bush,
I reaped it with a penknife,
I sent it home in a walnut shell,
I threshed it with my needle and thread,
I winnowed it with my handkerchief,
I sent it to mill with a team of great rats.
The carter bought a curly whip
Ivy sing ivery
The whip did pop and the wagon did stop
And a bunch of green holly and ivery.

UN PAM DE TERRA

Mon pare em va deixar un pam de terra.
Canteu, canteu l'eura.
Mon pare em va deixar un pam de terra;
I una branca ben verda, i eura.
La vaig llaurar amb la banya d'un boc;
la vaig sembrar amb un didal; la vaig es-
terrossar amb una branca d'esbarzer; vaig
segar-la amb un trempaplomes.
La segada vaig portar-la amb una closca
de nou; la vaig batre amb una agulla i fil;
la vaig ventar amb el meu mocador; vaig
enviar-la al molí amb un parell de rates
grosses.
El carreter comprà un fuet entortolligat.
Canteu, canteu l'eura.
I una branca ben verda, i eura.

THE SPRING-TIME OF THE YEAR - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

As I walked out one morning
In the Spring-time of the year,
I overheard a sailor boy
Likewise a lady fair.
They sang a song together,
Made the valleys for to ring,
While the birds on spray
And the meadows gay
Proclaimed the lovely Spring.

PASSEJANT UN DEMATÍ, UN DIA DE PRIMAVERA,
vaig sentir un marineret, i una formosa
donzella. Cantaven junts una cançó que les
valls feia ressonar, mentre els ocells en
les rames i les alegres praderes proclama-
ven la bella Primavera.

A FARMER'S SON - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

A farmer's son so sweet
Was keeping of his sheep,
And careless fell asleep,
While his lambs were playing.
A fair young lady gay,
By chance she came that way,
And sound asleep he lay,
Whom she loved so dear.
She kissed his lips so sweet
As he lay fast asleep.
"I fear my heart will break
For you, my dear."
She said: "Awake I pray,
The sun is in the hay;
Your flock will go astray
From you, my dear."

UN JOVE CAMPEROL AMORÓS estava guar-
dant el seu ramat, es descuidà i es va dor-
mir mentre els anyells jugaven.
Una jove donzella, bella i alegre, va pas-
sar per allà, a l'atzar, i va trobar dormit
aquell a qui ella tant estimava.
Va besar els seus dolços llavis, mentre
ell ben dormit estava: «Crec que el meu cor
morirà per tu, amor meu».
I li va dir: «Desperta't que el sol ja està
damunt l'herba i el teu ramat fugirà lluny
de tu, amor meu».
«Sols per tu me n'he anat de casa meva;
els meus amics són morts; i estic tota
sola».

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
"DA CAMERA"

Dimecres, 14 novembre 1934

GRAN FESTIVAL
RICHARD STRAUSS
en ocasió del 70 aniversari de la seva naixença
ORQUESTRA PAU CASALS

considerablement augmentada
sota la direcció del famós mestre

EUGEN PAPST, d'Hamburg
designat expressament pel propi Richard Strauss
per a la direcció d'aquest concert
Amb la cooperació de l'eminent sopran alemanya
CARLOTA DAHMEN

PROGRAMA

ARABELLA, interludi (1.ª audició) orquestra

TRES CANÇONS amb orquestra
Morgen Wiegenlied Cecília

SIMFONIA DELS ALPS

1. Nit.	10. Per la congesta.
2. Sortida del sol.	11. Moments de perill.
3. La pujada. Una cacera al lluny.	12. En el cim. Visió.
4. Entrada al bosc.	13. S'aixeca la boira. El sol es va tapant.
5. Vora el rierol.	14. Elegia.
6. A la cascada. Visió.	15. Calma abans la tempesta.
7. Pels prats florits.	16. Tempesta, baixant del cim.
8. En els alts pasturatges	17. Posta de sol.
9. A través del bruguerar, perdut el camí.	18. Crepuscle.
	19. Nit.

TRES CANÇONS amb orquestra
Freundliche Vision Heimliche Aufforderung Ständchen
DON JOAN, poema simfònic

Divendres, 23 novembre 1934

Presentació de la famosa sopran russa

MARIA KURENKO
amb la cooperació de
RICARD VIVES, piano

Mes de desembre

L'eminent pianista belga

ARTHUR DE GREEF
ORQUESTRA CLASSICA DE BARCELONA
sota la direcció del mestre
JOSEP SABATER

Mes de gener

GRAN FESTIVAL RAVEL
sota la direcció del propi mestre
MAURICE RAVEL

Inscripcions i detalls: Via Laietana, 46, 5.e, 3.ª - Telèfon 17798
Durant el concert d'avui, a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

AUDICIONS ÍNTIMES
CASAL DEL METGE

Dimecres, 21 novembre

Presentació a Barcelona de l'eminent cantatriu russa

MARIA KURENKO

RICARD VIVES, piano

Aries de MOZART, ROSSINI i STRAWINSKY
Obres de PERGOLESE, DEBUSSY, BEETHOVEN,
SCHUBERT, GLINKA, MEDTNER, etc.

Dissabte, 1 desembre

Dilluns, 3 desembre

Dos únics concerts a Barcelona del famós

GALIMIR QUARTET
DE VIENA

considerat un dels més admirables quartets joves actuals. continuador de la gran tradició dels quartets de corda vienesos. Els seus programes estaran compostos per les obres següents:

HAYDN, op. 64, núm. 5
BEETHOVEN, op. 18, núm. 3
SCHUMANN, op. 41, núm. 3
DEBUSSY, op. 10

Dues primeres audicions interessantíssimes:

ALBAN BERG, Suite lírica
FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis

Desembre

EVOLUCIÓ DE LA SONATA

pel gran pianista belga

ARTHUR DE GREEF

Unic recital a Barcelona d'aquest eminent artista

EN PREPARACIÓ

Estrena, en sessió complementària de la versió de concert de l'òpera

DAFNIS I CLOË

del mestre Antoni Marquès, amb solistes vocals i petit conjunt instrumental.

Dibuix inèdit de
Domingo

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CURS 1934-35

CONCERT SEGON

ELS CANTORS ANGELOSOS THE NEW ENGLISH SINGERS

Fa uns catorze anys que l'eminent musicòleg i artista del cant, Sir Cuthbert Kelly, fervorós del tresor musical que representa la producció anglesa, especialment dels segles XVI i XVII, fundà el conjunt «The English Singers» amb l'objecte d'estudiar atentament aquestes formes musicals, les quals, dintre d'una gran simplicitat, assoleixen moltes vegades perfeccions i delicadeses d'una bellesa extraordinària.

Calgué una llarga preparació, tant per a depurar l'estil com per a la formació d'un repertori de gran varietat, que pogués interessar a tota mena de públics.

Les primeres actuacions a Londres i altres ciutats angleses confirmaren l'èxit més complet coronà la llarga època de treballs preliminars. Es prodigaren de seguida les audicions, vingueren sol·licituts de tota Europa, i aviat la fama d'aquests cantaires i l'interès del seu repertori, tan poc conegut, féu que els cantors anglesos haguessin d'empendre extenses tournées.

A Txecoslovàquia, Alemanya, França, i Suïssa són ben coneguts, i pot dir-se que gaudeixen d'una veritable popularitat als Estats Units, on porten realitzades onze tournées importantsimes. En el curs present tenen també preparat un gran nombre de concerts per aquell país, vers el qual marxaran dintre d'una quinzena de dies. Han visitat també la Xina, Honolulu, Java, les Índies, etcètera.

Fa uns cinc anys que calgué refer aquest conjunt, per a substituir algun dels seus components i des d'aleshores prengué el títol actual de «The New English Singers», sempre sota la direcció de Sir Cuthbert Kelly.

ELS madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes durant els darrers anys de la Reina Isabel.

Als castells feudals, amb nombrosos estols d'homes d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escribien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaven en incloure la música en el comfortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales on es rendia culte fervorós a la Música, en el segle XVI.

A les cases dels Tudor i dels Stuard, la part noble de l'edifici era el *great hall*, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de que els senyors de la casa seien en cadires (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra isabelina) i el reste de la família i convidats, en tabolets i banes.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa — segons compta el compositor Tomàs Morley — acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742 existeix a Londres una *Madrigal Society* els membres i invitats de la qual sopen junts, i després canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així semblantment s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVIII ha vingut essent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquest gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellows, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals, i ha aportat als «New English Singers» la més entusiasta cooperació i els seus profunds coneixements en matèria d'interpretació.

L'ambient domèstic en el qual eren interpretats els madrigals anglesos i la intimitat de la llar, han exercit una notable influència en el seu estil, totalment distint — tant en esperit com en execució — del de la música religiosa que interpretaven els chors vaticans, puix que així com els primers susciteu un goig intel·lectual, els darrers s'adrecen a l'emoció religiosa d'una congregació de fidels. Els madrigals anglesos eren escrits principalment per al goig dels propis cantaires, i, en general, d'homes i dones intel·ligents aplegats a l'entorn d'una taula, en festes familiars, com hom pot veure en l'obra de Brueghel «La Oida» (Museu del Prado), o en la coberta d'una edició alemanya del segle XVI de les obres de Victòria.

J. B. TREND

(de la revista «Residència»)

Wife And wives have many fair words
[and looks,
And draw silly men on folly's hooks,
John, come kiss me now.
Husband Now, of my song I'll make an end.
Lo, here, I quit thee now,
All evil wives to the devil I send,
Among them my wife too.

SUMER IS ICUMEN IN (Rota - Segle XIII) - JOHN OF FORNSETE (c. 1240)

Sumer is icumen in,
Lhude sing cuccu!
Groweth sed, and bloweth med,
And springth the wude nu—
Sing cuccu!
Awe bleteth after lomb,
Lhouth after calve cu;
Bulluc sterteth, bucke verteth,
Murie sinc cuccu!
Cuccu, cuccu, well singes thu, cuccu;
Ne swike thu naver nu;
Sing cuccu, nu, sing cuccu,
Sing cuccu, sing cuccu, nu!

Marit i mirades boniques, i enganxen els homes beneïts amb els ganxos de fol·lia. Joan, vina a besar-me. Ara acabaré la meva cançó. Mira, ara jo et deixo. Totes les dones envio al diable, i entre elles la meva dona.

JA ÉS VINGUT L'ESTIU. Canta fort, cucut! Creix la llavor, i floreix la prada, i el bosc és tot verd. Canta, cucut! L'ovella bela i crida a l'anyell; la vedella braola cridant la vaca; salta el vedell; el cabrit fa cabriolets. Canta, alegre cucut! Cucut, cucut, bé cantes, cucut; no acabis ja ara de cantar; canta, cucut, ara, canta, cucut.

TERCERA PART

MADRIGALS I BALLET

DRAW ON, SWEET NIGHT - JOHN WILBYE (1574)

Draw on, sweet night; best friend unto those cares
That do arise from painful melancholy.
My life so ill through want of comfort fares
That unto thee I consecrate it wholly.
Sweet night, draw on; my griefs when they be told
To shades and darkness, find some ease from pain
And while thou all in silence dost unfold [ning,
I then shall have best time for my complaining.

LURE, FALCONERS, LURE!

Lure! falconers, lure! give warning to the field.
Let fly! let fly! make mounting harnes to yield.
Die, fearful ducks, and climb no more so high.
The nias-hawk will kiss the azure sky,
But when our soar-hawks fly and stiff winds blow,
Then long too late we falconers cry, "Hey lo!"

MY BONNY LASS (Ballet)

My bonny lass she smileth
When she my heart beguileth.
Fa la la!
Smile less, dear love, therefore,
And you shall love me more.
Fa la la!
When she her sweet eye turneth,
O how my heart it burneth!
Fa la la!
Dear love, call in their light
Or else you'll burn me quite,
Fa la la!

VINA, NIT DOLÇA, amiga de les penes que neixen de la trista melangia. Ma vida en pena, mancada d'alegries, fa que a tu tota ella la dediqui. Vina, nit dolça; quan reconto a les ombres i a la foscor les meves penes, trobo que s'alleugeren. I quan tu tot ho cobreixis de silenci, tindrè més temps per lamentar-me.

- JOHN BENNET (1614)

ALA, FALCONERS, ALA! aviseu el camp. Que volin! que volin! que pugin lluny. Moriu, ànecs porucs i no voleu ja més. El falcó besarà el blau del cel; però quan els nostres falcons d'alta volada volen i bufen vents forts, massa tard, nosaltres falconers cridem. "Hey lo!"

- THOMAS MORLEY (1595)

LA MEVA NOIA BONICA SOMRIU quan vol enganyar el meu cor. Fa, la, la!
Somriu menys, ma estimada, i així tal vegada m'estimaràs més. Fa, la, la!
Quan sos dolços ulls ella gira, o com s'inflama el meu cor! Fa, la, la!
Amor meva, apaga llur claror o llur foc m'abrusarà tot. Fa, la, la!

Trad. J. MASCARÓ

"For your sweet sake alone,
I wandered from my home;
My friends are dead and gone;
I am left alone."
His flock he laid aside:
Made her his gentle bride.
In wed-lock she was tied
To the farmer's son.

DUETS I ROTA

ELEGY UPON THE DEATH OF QUEEN MARY - HENRY PURCELL (1658)

O dive Custos Auriacæ domus,
Et spes labantis certior imperi,
O rebus adversis vocande,
O superum decus in secundis;
Seu te fluentem pronus ad Isida
In vota fervens Oxonidum chorus,
Seu te precantur, quos remoti
Unda lavat properata Cami.
Descende cælo non ita creditas
Visurus ædes praesidiis tuis,
Descende visurus Penates
Cæsaris et penetræle sacrum.
Maria Musis flebilis occidit
Maria gentis deliciæ breves,
O flete Mariam Camenae,
Divae flete dea moriente.

THE ANGLER'S SONG - HENRY LAWES (1595)

Man's life is but vain,
For 'tis subject to pain
And sorrow, and short as a bubble;
'Tis a Hodg Podg of businesse,
And money and care,
And care and money and trouble!
But we'll take no care
When the weather proves fair,
Nor will we vex now though it rain,
We'll banish all sorrow
And sing till to-morrow,
And angle and angle again.

JOHN, COME KISS ME NOW (Segle XVI) - Harm. per E. W. NAYLOR

Wife John, come kiss me now,
John, come kiss me by and by,
And make no more ado.
Husband Peace, I'm angry now,
Peace, I'm angry at the heart
And know not what to do.
Wives can faine and wives can flatter,
Have I not hit them now,
When once they begin they still do
And so does my wife too. [chatter.

Ell va deixar el seu ramat, la va prendre
per gentil promesa, i amb el llaç de matri-
moni es va unir ella al jove camperol.

ELEGIA A LA MORT DE LA REINA MARIA

O tu, que guardes la casa d'Orange, espe-
rança d'un imperi en perill; tu que escoltes
les nostres pregàries en els temps contraris;
tu que corones de glòria les hores millors;
Escolta les pregàries del cor de cantors
que agenollats a les riberes del riu Isis, que
passa vora Oxford, et supliquen; o aquelles
que s'uneixen a la veu més llunyana del
Camus, que passa per Cambridge.

Baixa del cel a contemplar altra vegada
aquests reialmes que ara en tu confien, vina
a la llar sagrada d'Anglaterra a contemplar
el teu servidor.

La reina Maria és morta, les muses plo-
raran per ella, Maria, massa poc temps esti-
mada dels homes. Que la plorin les filles
de la poesia. Deesses, ploreu la mort d'una
Deessa.

CANÇÓ DEL PESCADOR DE CANYA

Vana és la vida humana; està subjecta a
penes i dolors i és breu com una bombolla
d'escuma. Es un mal afer; diners i quefers;
i quefers i diners, i preocupacions.

Però nosaltres no ens cuidarem de si fa
bon temps, o de si com ara plou; desterra-
rem tota pena i cantarem fins demà i esta-
rem pescant i pescant.

Muller JOAN VINA A BESAR-ME, Joan vina a
besar-me, i no t'encoleris més.
Marit Calla, que estic de mal humor; calla
que estic de molt mal humor, i no
sé el que he de fer. Les dones po-
den fingir i les dones poden adu-
lar; ara he dit la veritat. Quan elles
comencen, no acaben de xerrar, i
això fa la meva dona.
Muller I les dones tenen moltes paraules

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

CURS XXII : 1934-35 : CONCERT SEGON

Dilluns, 5 de novembre 1934, a les deu del vespre

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK
NELLIE CARSON

MARY MORRIS
DAVID BRYNLEY

NORMAN NOTLEY
CUTHBERT KELLY

L'Associació de Música "da Camera", en confiar el concert d'avui als famosos Cantors anglesos, ha seguit la norma de donar a les seves audicions tota la varietat possible, per tal de que cap aspecte de la música no deixi de tenir la seva representació en els nostres programes.

La música per a quatre, cinc i sis veus, que culmina en la forma graciosa dels Madrigals, té poca ocasió d'ésser oïda, per l'escassetat d'institucions dedicades a aprofundir i perfeccionar aquest repertori, del qual tenim ací els més bells antecedents en les inoblidables creacions de l'Orfeó Català.

Per això feia temps que gestionàvem la vinguda dels esmentats Cantors Anglesos, que constitueixen una de les institucions capdals d'aquesta especialitat. Per fi, hem pogut veure'ns honorats amb la seva visita, i avui l'auditori de la nostra "Associació" podrà gaudir d'una selecció d'aquestes obres, escrites tres o quatre-cents anys enrera, per a ésser excutades, no davant de grans públics, sinó en la intimitat.

Però, poden ésser assaborides aquestes obres en una gran sala, com la del Palau de la Música Catalana? Els Cantaires anglesos les han excutades sovint davant de públics nombrosíssims, de naturalesa molt distinta, i sempre la llur gràcia i exquisitat i la perfecta versió que en donen aquests artistes, han triomfat plenament.

Cal, és clar, compensar les dificultats que sens dubte representa una gran sala i un públic molt nombrós, procurant per part d'aquest, més que mai, evitar tot motiu de distracció i escoltant atentament les a vegades tènues sonoritats d'aquestes obres, molt més quan els "New English Singers" les canten amb la delicadesa i suavitat que per a la llur més estricta propietat requereixen. No necessita certament el nostre auditori requeriment de cap mena en aquest sentit, i per això la Junta Directiva i la Direcció Artística no han vacil·lat en oferir la sessió d'art pur i exquisit que representa el present programa.

PROGRAMA

PRIMERA PART

MOTETS

HODIE CHRISTUS NATUS EST - J. P. SWEELINCK (1619)

Hodie Christus natus est.
Noe, Noe!
Hodie, Salvator apparuit,
Alleluia, Alleluia!
Hodie in terra canunt angeli.
Lætantur archangeli.

Noe, Noe.
Hodie exultant justi dicentes:
Gloria in excelsis Deo,
Alleluia, Noe.

O VOS OMNES - T. L. DE VICTORIA (1572)

O vos omnes qui transit per viam
Attendite et videte si est dolor
similis sicut dolor meus.
Attendite, universi populi, et
videte dolorem meum.

AVUI HA NASCUT EL SENYOR. Noè, Noè. Avui
ha aparegut el Salvador. Al·leluia, al·leluia.
Avui en la terra canten els àngels, senten
alegria els arcàngels. Avui els justos s'ale-
gren, dient: Glòria al Senyor de les altures.
Al·leluia, Noè!

O VOSALTRES TOTS, els que passeu pel camí,
veieu i mediteu si hi ha dolor semblant al
meu dolor. O pobles, contempleu el meu
dolor.

JESU, DULCIS MEMORIA - T. L. DE VICTORIA (1572)

Jesu dulcis memoria
Deus vera cordis gaudia,
sed super mel et omnia,
ejus dulcis, præsentialia.

LA DOLÇA MEMÒRIA DE JESÚS és la vertadera
alegria del cor; però la seva dolça presèn-
cia està per damunt de la mel i de totes
les coses.

GAUDETE OMNES - J. P. SWEELINCK (1619)

Gaudete omnes et lætamini, quia ecce desi-
deratus advenit. Introite in conspectu eius in
exultatione, scitote quoniam ipse est expectatio
nostra. Alleluia!

ALEGREU-VOS TOTS i que s'omplin els cors
d'alegria perquè, mireu, Aquell que esperà-
vem ha vingut. Aneu a la seva presència
amb exaltació; sapigueu que Ell és la nos-
tra esperança. Al·leluia!

MADRIGALS, CANÇÓ I BALLET

ABOUT THE MAYPOLE - THOMAS MORELY (1595)

About the Maypole new with glee and merriment,
While as the bagpipe tooted it,
Thyrsis and Cloris,
Fine together footed it,
Fa la la
And to the wanton instrument,
Still they went to and fro, both,
And finely flaunted it.
And then both met again,
And thus they chanted it,
Fa la la

VOLTANT L'ARBRE DE MAIG amb joia i ale-
gria, mentre les xeremies sonaven, Tirsis i
Cloris dansaven bellament. Fa, la, la.
Al sò de l'alegre instrument, ambdues
anaven i venien, i amb gràcia es movien.
Llavors es reunien, i així elles cantaven:
Fa, la, la.

DAINTY FINE BIRD - ORLANDO GIBBONS (1612)

Dainty fine bird that art encaged there
Alas, how like thine and my fortunes are,
Both prisoners be, and both singing thus
Strive to please her that hath imprisoned us;
Only thus we differ, thou and I,
Thou liv'st singing, but I sing and die.

GRACIÓS OCELLET que ets dins de la gàbia;
ai! com és semblant la teva sort a la meva.
Ambdós som presoners i ambdós així can-
tant volem donar plaer a la que ens ha
empresonat. Sols una és la diferència entre
tu i jo: que tu cantes i vius i jo canto
i moro.

I GO BEFORE, MY DARLING (Cançó) - THOMAS MORLEY (1595)

I go before, my darling,
Follow thou to the bower in the close alley:
There we will together
Sweetly kiss each other,
And like two wantons dally.

JO VAIG DAVANT, AMOR MEVA. Segueix l'en-
ramada del caminal ombrívol. Allí estarem
junts i ens besarem dolçament.

NOW IS THE MONTH OF MAYING - THOMAS MORLEY (1595)

Now is the month of maying,
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
A dancing on the grass.
Fa, la, la.
The spring clad all in gladness,
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes' sound,
The nymphs tread out their round,
Fa, la, la.

JA SOM EL MES DE MAIG, quan els alegres
fadrins es diverteixen en els prats d'herba
fresca, cadascú amb la seva noia bonica.
Fa, la, la.
La primavera, vestida d'alegria, es riu de
la tristesa de l'hivern, i les nimfes seguei-
xen els passos de la dansa al sò de les
xeremies. Fa, la, la.
Ala, doncs! Per què estem sentats i pen-
satius, refusant la dolça alegria de la jove-

Fie, then, why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?
Fa, la, la.

nesa? Gracioses nimfes, anem a jugar els
jocs de primavera? Fa, la, la.

SEGONA PART

CANÇONS POPULARS

AN ACRE OF LAND - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

My father left me an acre of land
Ivy sing ivery
My father left me an acre of land
And a bunch of green holly and ivery.
I ploughed it with a ram's horn,
I sowed it with a thimble,
I harrowed it with a bramble bush,
I reaped it with a penknife,
I sent it home in a walnut shell,
I threshed it with my needle and thread,
I winnowed it with my handkerchief,
I sent it to mill with a team of great rats.
The carter bought a curly whip
Ivy sing ivery
The whip did pop and the wagon did stop
And a bunch of green holly and ivery.

UN PAM DE TERRA

Mon pare em va deixar un pam de terra.
Canteu, canteu l'eura.
Mon pare em va deixar un pam de terra;
I una branca ben verda, i eura.
La vaig llaurar amb la banya d'un boc;
la vaig sembrar amb un didal; la vaig es-
terrossar amb una branca d'esbarzer; vaig
segar-la amb un trempaplomes.
La segada vaig portar-la amb una closca
de nou; la vaig batre amb una agulla i fil;
la vaig ventar amb el meu mocador; vaig
enviar-la al molí amb un parell de rates
grosses.
El carreter comprà un fuet entortolligat.
Canteu, canteu l'eura.
I una branca ben verda, i eura.

THE SPRING-TIME OF THE YEAR - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

As I walked out one morning
In the Spring-time of the year,
I overheard a sailor boy
Likewise a lady fair.
They sang a song together,
Made the valleys for to ring,
While the birds on spray
And the meadows gay
Proclaimed the lovely Spring.

PASSEJANT UN DEMATÍ, UN DIA DE PRIMAVERA,
vaig sentir un marineret, i una formosa
donzella. Cantaven junts una cançó que les
valls feia ressonar, mentre els ocells en
les rames i les alegres praderes proclama-
ven la bella Primavera.

A FARMER'S SON - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

A farmer's son so sweet
Was keeping of his sheep,
And careless fell asleep,
While his lambs were playing.
A fair young lady gay,
By chance she came that way,
And sound asleep he lay,
Whom she loved so dear.
She kissed his lips so sweet
As he lay fast asleep.
"I fear my heart will break
For you, my dear."
She said: "Awake I pray,
The sun is in the hay;
Your flock will go astray
From you, my dear."

UN JOVE CAMPEROL AMORÓS estava guar-
dant el seu ramat, es descuidà i es va dor-
mir mentre els anyells jugaven.
Una jove donzella, bella i alegre, va pas-
sar per allà, a l'atzar, i va trobar dormit
aquell a qui ella tant estimava.
Va besar els seus dolços llavis, mentre
ell ben dormit estava: «Crec que el meu cor
morirà per tu, amor meu».
I li va dir: «Desperta't que el sol ja està
damunt l'herba i el teu ramat fugirà lluny
de tu, amor meu».
«Sols per tu me n'he anat de casa meva;
els meus amics són morts; i estic tota
sola».

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
"DA CAMERA"

Dimecres, 14 novembre 1934

GRAN FESTIVAL
RICHARD STRAUSS
en ocasió del 70 aniversari de la seva naixença
ORQUESTRA PAU CASALS

considerablement augmentada
sota la direcció del famós mestre

EUGEN PAPST, d'Hamburg
designat expressament pel propi Richard Strauss
per a la direcció d'aquest concert
Amb la cooperació de l'eminent sopran alemanya

CARLOTA DAHMEN

PROGRAMA

ARABELLA, interludi (1.ª audició) orquestra

TRES CANÇONS amb orquestra
Morgen Wiegenlied Cecilia

SIMFONIA DELS ALPS

1. Nit.	10. Per la congesta.
2. Sortida del sol.	11. Moments de perill.
3. La pujada. Una cacera al lluny.	12. En el cim. Visió.
4. Entrada al bosc.	13. S'aixeca la boira. El sol es va tapant.
5. Vora el rierol.	14. Elegia.
6. A la cascada. Visió.	15. Calma abans la tempesta.
7. Pels prats florits.	16. Tempesta, baixant del cim.
8. En els alts pasturatges	17. Posta de sol.
9. A través del bruguerar, perdut el camí.	18. Crepuscle.
	19. Nit.

TRES CANÇONS amb orquestra
Freundliche Vision Heimliche Aufforderung Ständchen
DON JOAN, poema simfònic

Divendres, 23 novembre 1934

Presentació de la famosa sopran russa

MARIA KURENKO

amb la cooperació de

RICARD VIVES, piano

Mes de desembre

L'eminent pianista belga

ARTHUR DE GREEF

ORQUESTRA CLASSICA DE BARCELONA
sota la direcció del mestre

JOSEP SABATER

Mes de gener

GRAN FESTIVAL RAVEL

sota la direcció del propi mestre

MAURICE RAVEL

Inscripcions i detalls: Via Laietana, 46, 5.^è, 3.ª - Telèfon 17798
Durant el concert d'avui, a la Secretaria del Palau de la Música Catalana

AUDICIONS ÍNTIMES
CASAL DEL METGE

Dimecres, 21 novembre

Presentació a Barcelona de l'eminent cantatriu russa

MARIA KURENKO

RICARD VIVES, piano

Aries de MOZART, ROSSINI i STRAWINSKY
Obres de PERGOLESE, DEBUSSY, BEETHOVEN,
SCHUBERT, GLINKA, MEDTNER, etc.

Dissabte, 1 desembre

Dilluns, 3 desembre

Dos únics concerts a Barcelona del famós

GALIMIR QUARTET

DE VIENA

considerat un dels més admirables quartets joves actuals. continuador de la gran tradició dels quartets de corda vienesos. Els seus programes estaran compostats per les obres següents:

HAYDN, op. 64, núm. 5
BEETHOVEN, op. 18, núm. 3
SCHUMANN, op. 41, núm. 3
DEBUSSY, op. 10

Dues primeres audicions interessantíssimes:

ALBAN BERG, Suite lírica
FR. JACOBI, Quartet sobre temes indis

Desembre

EVOLUCIÓ DE LA SONATA

pel gran pianista belga

ARTHUR DE GREEF

Unic recital a Barcelona d'aquest eminent artista

EN PREPARACIÓ

Estrena, en sessió complementària de la versió de concert de l'òpera

DAFNIS I CLOË

del mestre Antoni Marquès, amb solistes vocals i petit conjunt instrumental.

Dibuix inèdit de
Domingo

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CURS 1934-35

CONCERT SEGON

ELS CANTORS ANGELOSOS THE NEW ENGLISH SINGERS

Fa uns catorze anys que l'eminent musicòleg i artista del cant, Sir Cuthbert Kelly, fervorós del tresor musical que representa la producció anglesa, especialment dels segles XVI i XVII, fundà el conjunt «The English Singers» amb l'objecte d'estudiar atentament aquestes formes musicals, les quals, dintre d'una gran simplicitat, assoleixen moltes vegades perfeccions i delicadeses d'una bellesa extraordinària.

Calgué una llarga preparació, tant per a depurar l'estil com per a la formació d'un repertori de gran varietat, que pogués interessar a tota mena de públics.

Les primeres actuacions a Londres i altres ciutats angleses confirmaren l'èxit de la iniciativa de Sir Kelly. L'èxit més complet coronà la llarga època de treballs preliminars. Es prodigaren de seguida les audicions, vingueren sol·licituts de tota Europa, i aviat la fama d'aquests cantaires i l'interès del seu repertori, tan poc conegut, féu que els cantors anglesos haguessin d'empendre extenses tournées.

A Txecoslovàquia, Alemanya, França, i Suïssa són ben coneguts, i pot dir-se que gaudeixen d'una veritable popularitat als Estats Units, on porten realitzades onze tournées importantsimes. En el curs present tenen també preparat un gran nombre de concerts per aquell país, vers el qual marxaran dintre d'una quinzena de dies. Han visitat també la Xina, Honolulu, Java, les Índies, etcètera.

Fa uns cinc anys que calgué refer aquest conjunt, per a substituir algun dels seus components i des d'aleshores prengué el títol actual de «The New English Singers», sempre sota la direcció de Sir Cuthbert Kelly.

ELS madrigals anglesos pertanyen a una època anterior als concerts públics. Són essencialment un producte de la llar anglesa i constitueixen una gran part de la música que hom executava en aquelles magnífiques cases de camp, construïdes durant els darrers anys de la Reina Isabel.

Als castells feudals, amb nombrosos estols d'homes d'armes i visitants, seguien els grans palaus al camp, en els quals músics i actors tenien un paper ben important. Shakespeare i els seus contemporanis escribien comèdies per a aquests actors, i els músics disposaven d'una nova i esplèndida música i de magnífiques ocasions per ésser executada. Els rics novells, l'antiga noblesa i la menestralia rivalitzaven en incloure la música en el confortable ambient dels llurs grans estatges, i ben sovint famosos compositors foren contractats com a músics de la casa. Hengrave Hall, prop de Bury St. Edmunds, és un exemple típic d'una d'aquestes llars senyoriales on es rendia culte fervorós a la Música, en el segle XVI.

A les cases dels Tudor i dels Stuart, la part noble de l'edifici era el great hall, en el qual hom servia els àpats. Les taules estaven disposades en forma semblant a les del menjador d'un col·legi, amb la diferència de que els senyors de la casa seien en cadires (encara bastant escasses en els temps de l'Anglaterra isabelina) i el reste de la família i convidats, en tabolets i bancs.

Després de sopar, el qual generalment començava a dos quarts de sis de la tarda, la senyora de la casa — segons compta el compositor Tomàs Morley — acostumava a distribuir llibres de música i invitava els seus hostes a cantar madrigals conjuntament amb els familiars. Hom donava per descomptat que tota persona culta sabia cantar madrigals.

Aquest costum no s'ha perdut del tot a Anglaterra. Des de 1742 existeix a Londres una Madrigal Society els membres i invitats de la qual topen junts, i després canten madrigals en el saló d'alguna de les antigues societats o gremis. Així semblantment s'esdevé a Oxford, Cambridge, etc.

Però si el costum de cantar madrigals no s'ha perdut mai del tot a Anglaterra, podem dir que ja des del segle XVIII ha vingut essent mal compresa la subtilitat rítmica d'aquest gènere de música, i només ha estat possible d'ésser recobrada en els nostres temps, gràcies als treballs del Dr. Edmund H. Fellows, que ha reeditat les obres completes de tota l'escola madrigalista anglesa, segons les edicions originals, i ha aportat als «New English Singers» la més entusiasta cooperació i els seus profunds coneixements en matèria d'interpretació.

L'ambient domèstic en el qual eren interpretats els madrigals anglesos i la intimitat de la llar, han exercit una notable influència en el seu estil, totalment distint — tant en esperit com en execució — del de la música religiosa que interpretaven els chors vaticans, puix que així com els primers susciten un goig intel·lectual, els darrers s'adrecen a l'emoció religiosa d'una congregació de fidels. Els madrigals anglesos eren escrits principalment per al goig dels propis cantaires, i, en general, d'homes i dones intel·ligents aplegats a l'entorn d'una taula, en festes familiars, com hom pot veure en l'obra de Brueghel «La Oïda» (Museu del Prado), o en la coberta d'una edició alemanya del segle XVI de les obres de Victòria.

J. B. TREND

(de la revista «Residència»)

Wife And wives have many fair words
[and looks,
And draw silly men on folly's hooks,
John, come kiss me now.
Husband Now, of my song I'll make an end.
Lo, here, I quit thee now,
All evil wives to the devil I send,
Among them my wife too.

SUMER IS ICUMEN IN (Rota - Segle XIII) - JOHN OF FURNSETTE (c. 1240)

Sumer is icumen in,
Lhude sing cuccu!
Groweth sed, and bloweth med,
And springth the wude nu—
Sing cuccu!
Awe bleteth after lomb,
Lhouth after calve cu;
Bulluc sterteth, bucke verteth,
Murie sinc cuccu!
Cuccu, cuccu, well singes thu, cuccu;
Ne swike thu naver nu;
Sing cuccu, nu, sing cuccu,
Sing cuccu, sing cuccu, nu!

Marit

i mirades boniques, i enganxen els homes beneïts amb els ganxos de follia. Joan, vina a besar-me. Ara acabaré la meua cançó. Mira, ara jo et deixo. Totes les dones envio al diable, i entre elles la meua dona.

JA ÉS VINGUT L'ESTIU. Canta fort, cucut! Creix la llavor, i floreix la prada, i el bosc és tot verd. Canta, cucut! L'ovella bela i crida a l'anyell; la vedella braola cridant la vaca; salta el vedell; el cabrit fa cabrioles. Canta, alegre cucut! Cucut, cucut, bé cantes, cucut; no acabis ja ara de cantar; canta, cucut, ara, canta, cucut.

TERCERA PART

MADRIGALS I BALLET

DRAW ON, SWEET NIGHT - JOHN WILBYE (1574)

Draw on, sweet night; best friend unto those cares
That do arise from painful melancholy.
My life so ill through want of comfort fares
That unto thee I consecrate it wholly.
Sweet night, draw on; my griefs when they be told
To shades and darkness, find some ease from pain—
And while thou all in silence dost unfold [ning,
I then shall have best time for my complaining.

LURE, FALCONERS, LURE! - JOHN BENNET (1614)

Lure! falcons, lure! give warning to the field.
Let fly! let fly! make mounting hearnes to yield.
Die, fearful ducks, and climb no more so high.
The nias-hawk will kiss the azure sky,
But when our soar-hawks fly and stiff winds blow,
Then long too late we falcons cry, "Hey lo!"

MY BONNY LASS (Ballet) - THOMAS MORLEY (1595)

My bonny lass she smileth
When she my heart beguileth.
Fa la la!
Smile less, dear love, therefore,
And you shall love me more.
Fa la la!
When she her sweet eye turneth,
O how my heart it burneth!
Fa la la!
Dear love, call in their light
Or else you'll burn me quite,
Fa la la!

ALA, FALCONERS, ALA! aviseu el camp. Que volin! que volin! que pugin lluny. Moriu, ànecs porucs i no voleu ja més. El falcó besarà el blau del cel; però quan els nostres falcons d'alta volada volen i bufen vents forts, massa tard, nosaltres falcons cridem. "Hey lo!"

LA MEVA NOIA BONICA SOMRIU quan vol enganyar el meu cor. Fa, la, la! Somriu menys, ma estimada, i així tal vegada m'estimaràs més. Fa, la, la! Quan sos dolços ulls ella gira, o com s'inflama el meu cor! Fa, la, la! Amor meua, apaga llur claror o llur foc m'abrusarà tot. Fa, la, la!

Trad. J. MASCARÓ

"For your sweet sake alone,
I wandered from my home;
My friends are dead and gone;
I am left alone."
His flock he laid aside:
Made her his gentle bride.
In wed-lock she was tied
To the farmer's son.

DUETS I ROTA

ELEGY UPON THE DEATH OF QUEEN MARY - HENRY PURCELL (1658)

O dive Custos Auriacæ domus,
Et spes labantis certior imperi,
O rebus adversis vocande,
O superum decus in secundis;
Seu te fluentem pronus ad Isida
In vota fervens Oxonidum chorus,
Seu te precantur, quos remoti
Unda lavat properata Cami.
Descende cælo non ita creditas
Visurus ædes praesidiis tuis,
Descende visurus Penates
Cæsaris et penetræle sacrum.
Maria Musis flebilis occidit
Maria gentis deliciæ breves,
O flete Mariam Camenae,
Divae flete dea moriente.

THE ANGLER'S SONG - HENRY LAWES (1595)

Man's life is but vain,
For 'tis subject to pain
And sorrow, and short as a bubble;
'Tis a Hodg Podg of businesse,
And money and care,
And care and money and trouble!
But we'll take no care
When the weather proves fair,
Nor will we vex now though it rain,
We'll banish all sorrow
And sing till to-morrow,
And angle and angle again.

JOHN, COME KISS ME NOW (Segle XVI) - Harm. per E. W. NAYLOR

Wife John, come kiss me now,
John, come kiss me by and by,
And make no more ado.
Husband Peace, I'm angry now,
Peace, I'm angry at the heart
And know not what to do.
Wives can faine and wives can flatter,
Have I not hit them now,
When once they begin they still do
And so does my wife too. [chatter.

Ell va deixar el seu ramat, la va prendre
per gentil promesa, i amb el llaç de matri-
moni es va unir ella al jove camperol.

ELEGIA A LA MORT DE LA REINA MARIA

O tu, que guardes la casa d'Orange, espe-
rança d'un imperi en perill; tu que escoltes
les nostres pregàries en els temps contraris;
tu que corones de glòria les hores millors;
Escolta les pregàries del cor de cantors
que agenollats a les riberes del riu Isis, que
passa vora Oxford, et supliquen; o aquelles
que s'uneixen a la veu més llunyana del
Camus, que passa per Cambridge.

Baixa del cel a contemplar altra vegada
aquests reialmes que ara en tu confien, vina
a la llar sagrada d'Anglaterra a contemplar
el teu servidor.

La reina Maria és morta, les muses plo-
raran per ella, Maria, massa poc temps esti-
mada dels homes. Que la plorin les filles
de la poesia. Deesses, ploreu la mort d'una
Deessa.

CANÇÓ DEL PESCADOR DE CANYA

Vana és la vida humana; està subjecta a
penes i dolors i és breu com una bombolla
d'escuma. Es un mal afer; diners i quefers;
i quefers i diners, i preocupacions.

Però nosaltres no ens cuidarem de si fa
bon temps, o de si com ara plou; desterra-
rem tota pena i cantarem fins demà i esta-
rem pescant i pescant.

Muller JOAN VINA A BESAR-ME, Joan vina a
besar-me, i no t'encoleris més.
Marit Calla, que estic de mal humor; calla
que estic de molt mal humor, i no
sé el que he de fer. Les dones po-
den fingir i les dones poden adu-
lar; ara he dit la veritat. Quan elles
comencen, no acaben de xerrar, i
això fa la meva dona.
Muller I les dones tenen moltes paraules

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

CURS XXII : 1934-35 : CONCERT SEGON

Dilluns, 5 de novembre 1934, a les deu del vespre

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

THE NEW ENGLISH SINGERS DE LONDRES

DOROTHY SILK
NELLIE CARSON

MARY MORRIS
DAVID BRYNLEY

NORMAN NOTLEY
CUTHBERT KELLY

L'Associació de Música "da Camera", en confiar el concert d'avui als famosos Cantors anglesos, ha seguit la norma de donar a les seves audicions tota la varietat possible, per tal de que cap aspecte de la música no deixi de tenir la seva representació en els nostres programes.

La música per a quatre, cinc i sis veus, que culmina en la forma graciosa dels Madrigals, té poca ocasió d'ésser oïda, per l'escassetat d'institucions dedicades a aprofundir i perfeccionar aquest repertori, del qual tenim ací els més bells antecedents en les inoblidables creacions de l'Orfeó Català.

Per això feia temps que gestionàvem la vinguda dels esmentats Cantors Anglesos, que constitueixen una de les institucions capdals d'aquesta especialitat. Per fi, hem pogut veure'ns honorats amb la seva visita, i avui l'auditori de la nostra "Associació" podrà gaudir d'una selecció d'aquestes obres, escrites tres o quatre-cents anys enrera, per a ésser excutades, no davant de grans públics, sinó en la intimitat.

Però, poden ésser assaborides aquestes obres en una gran sala, com la del Palau de la Música Catalana? Els Cantaires anglesos les han excutades sovint davant de públics nombrosíssims, de naturalesa molt distinta, i sempre la llur gràcia i exquisitat i la perfecta versió que en donen aquests artistes, han triomfat plenament.

Cal, és clar, compensar les dificultats que sens dubte representa una gran sala i un públic molt nombrós, procurant per part d'aquest, més que mai, evitar tot motiu de distracció i escoltant atentament les a vegades tènues sonoritats d'aquestes obres, molt més quan els "New English Singers" les canten amb la delicadesa i suavitat que per a la llur més estricta propietat requereixen. No necessita certament el nostre auditori requeriment de cap mena en aquest sentit, i per això la Junta Directiva i la Direcció Artística no han vacil·lat en oferir la sessió d'art pur i exquisit que representa el present programa.

PROGRAMA

PRIMERA PART

MOTETS

HODIE CHRISTUS NATUS EST - J. P. SWEELINCK (1619)

Hodie Christus natus est.

Noe, Noe!

Hodie, Salvator apparuit,

Alleluia, Alleluia!

Hodie in terra canunt angeli.

Lætantur archangeli.

Noe, Noe.

Hodie exultant justí dicentes:

Gloria in excelsis Deo,

Alleluia, Noe.

O VOS OMNES - T. L. DE VICTORIA (1572)

O vos omnes qui transitís per viam

Attendite et videte si est dolor

similis sicut dolor meus.

Attendite, universi populi, et

videte dolorem meum.

AVUI HA NASCUT EL SENYOR. Noè, Noè. Avui ha aparegut el Salvador. Al·leluia, al·leluia. Avui en la terra canten els àngels, senten alegria els arcàngels. Avui els justos s'alegren, dient: Glòria al Senyor de les altures. Al·leluia, Noè!

O VOSALTRES TOTS, els que passeu pel camí, veieu i mediteu si hi ha dolor semblant al meu dolor. O pobles, contempleu el meu dolor.

JESU, DULCIS MEMORIA - T. L. DE VICTORIA (1572)

Jesu dulcis memoria
Deus vera cordis gaudia,
sed super mel et omnia,
ejus dulcis, præsentia.

LA DOLÇA MEMÒRIA DE JESÚS és la vertadera
alegria del cor; però la seva dolça presèn-
cia està per damunt de la mel i de totes
les coses.

GAUDETE OMNES - J. P. SWEELINCK (1619)

Gaudete omnes et lætamini, quia ecce desi-
deratus advenit. Introite in conspectu eius in
exultatione, scitote quoniam ipse est expectatio
nostra. Alleluia!

ALEGREU-VOS TOTS i que s'omplin els cors
d'alegria perquè, mireu, Aquell que esperà-
vem ha vingut. Aneu a la seva presència
amb exaltació; sapiguen que Ell és la nos-
tra esperança. Al·leluia!

MADRIGALS, CANÇÓ I BALLET

ABOUT THE MAYPOLE - THOMAS MORELY (1595)

About the Maypole new with glee and merriment,
While as the bagpipe tooted it,
Thyrsis and Cloris,
Fine together footed it,
Fa la la
And to the wanton instrument,
Still they went to and fro, both,
And finely flaunted it.
And then both met again,
And thus they chanted it,
Fa la la

VOLTANT L'ARBRE DE MAIG amb joia i ale-
gria, mentre les xeremies sonaven, Tirsis i
Cloris dansaven bellament. Fa, la, la.
Al sò de l'alegre instrument, ambdues
anaven i venien, i amb gràcia es movien.
Llavors es reunien, i així elles cantaven:
Fa, la, la.

DAINTY FINE BIRD - ORLANDO GIBBONS (1612)

Dainty fine bird that art encaged there
Alas, how like thine and my fortunes are,
Both prisoners be, and both singing thus
Strive to please her that hath imprisoned us;
Only thus we differ, thou and I,
Thou liv'st singing, but I sing and die.

GRACIÓS OCELLET que ets dins de la gàbia;
ai! com és semblant la teva sort a la meva.
Ambdós som presoners i ambdós així can-
tant volem donar plaer a la que ens ha
empresonat. Sols una és la diferència entre
tu i jo: que tu cantes i vius i jo canto
i moro.

I GO BEFORE, MY DARLING (Cançó) - THOMAS MORLEY (1595)

I go before, my darling,
Follow thou to the bower in the close alley:
There we will together
Sweetly kiss each other,
And like two wantons dally.

JO VAIG DAVANT, AMOR MEVA. Segueix l'en-
ramada del caminal ombrívol. Allí estarem
junts i ens besarem dolçament.

NOW IS THE MONTH OF MAYING - THOMAS MORLEY (1595)

Now is the month of maying,
When merry lads are playing,
Each with his bonny lass,
A dancing on the grass.
Fa, la, la.
The spring clad all in gladness,
Doth laugh at winter's sadness,
And to the bagpipes' sound,
The nymphs tread out their round,
Fa, la, la.

JA SOM EL MES DE MAIG, quan els alegres
fadrins es diverteixen en els prats d'herba
fresca, cadascú amb la seva noia bonica.
Fa, la, la.
La primavera, vestida d'alegria, es riu de
la tristesa de l'hivern, i les nimfes seguei-
xen els passos de la dansa al sò de les
xeremies. Fa, la, la.
Ala, doncs! Per què estem sentats i pen-
satius, refusant la dolça alegria de la jove-

Fie, then, why sit we musing,
Youth's sweet delight refusing?
Say, dainty nymphs, and speak,
Shall we play barley-break?
Fa, la, la.

nesa? Gracioses nimfes, anem a jugar els
jocs de primavera? Fa, la, la.

SEGONA PART

CANÇONS POPULARS

AN ACRE OF LAND - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

My father left me an acre of land
Ivy sing ivery
My father left me an acre of land
And a hunch of green holly and ivery.
I ploughed it with a ram's horn,
I sowed it with a thimble,
I harrowed it with a bramble bush,
I reaped it with a penknife,
I sent it home in a walnut shell,
I threshed it with my needle and thread,
I winnowed it with my handkerchief,
I sent it to mill with a team of great rats.
The carter bought a curly whip
Ivy sing ivery
The whip did pop and the wagon did stop
And a bunch of green holly and ivery.

UN PAM DE TERRA

Mon pare em va deixar un pam de terra.
Canteu, canteu l'eura.
Mon pare em va deixar un pam de terra;
I una branca ben verda, i eura.
La vaig llaurar amb la banya d'un boc;
la vaig sembrar amb un didal; la vaig es-
terrossar amb una branca d'esbarzer; vaig
segar-la amb un trempaplomes.
La segada vaig portar-la amb una closca
de nou; la vaig batre amb una agulla i fil;
la vaig ventar amb el meu mocador; vaig
enviar-la al molí amb un parell de rates
grosses.
El carreter comprà un fuet entortolligat.
Canteu, canteu l'eura.
I una branca ben verda, i eura.

THE SPRING-TIME OF THE YEAR - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

As I walked out one morning
In the Spring-time of the year,
I overheard a sailor boy
Likewise a lady fair.
They sang a song together,
Made the valleys for to ring,
While the birds on spray
And the meadows gay
Proclaimed the lovely Spring.

PASSEJANT UN DEMATÍ, UN DIA DE PRIMAVERA,
vaig sentir un marineret, i una formosa
donzella. Cantaven junts una cançó que les
valls feia ressonar, mentre els ocells en
les rames i les alegres praderes proclama-
ven la bella Primavera.

A FARMER'S SON - Harm. per R. VAUGHAN WILLIAMS

A farmer's son so sweet
Was keeping of his sheep,
And careless fell asleep,
While his lambs were playing.
A fair young lady gay,
By chance she came that way,
And sound asleep he lay,
Whom she loved so dear.
She kissed his lips so sweet
As he lay fast asleep.
"I fear my heart will break
For you, my dear."
She said: "Awake I pray,
The sun is in the hay;
Your flock will go astray
From you, my dear."

UN JOVE CAMPEROL AMORÓS estava guar-
dant el seu ramat, es descuidà i es va dor-
mir mentre els anyells jugaven.
Una jove donzella, bella i alegre, va pas-
sar per allà, a l'atzar, i va trobar dormint
aquell a qui ella tant estimava.
Va besar els seus dolços llavis, mentre
ell ben dormit estava: «Crec que el meu cor
morirà per tu, amor meu».
I li va dir: «Desperta't que el sol ja està
damunt l'herba i el teu ramat fugirà lluny
de tu, amor meu».
«Sols per tu me n'he anat de casa meva;
els meus amics són morts; i estic tota
sola».